

ABSTRAKT

Tato diplomová práce pojednává o přístupu žáků a pedagogů k ruskému jazyku jako dalšímu cizímu jazyku v českém školním prostředí. Teoretická část práce se zabývá postavením ruštiny v dnešním světě, historií a současným stavem výuky tohoto jazyka na českých školách, lingvodidaktickými a psycholingvistickými aspekty výuky cizích jazyků. Praktická část práce analyzuje data získaná pomocí dotazníkového šetření zaměřeného především na aspekty motivace žáků ke studiu ruského jazyka a jejich očekávání od studia ruštiny. Dále se věnuje postojům a přístupům učitelů k výuce ruštiny jako dalšího cizího jazyka. Hlavním cílem této práce je průkazně vyvrátit či potvrdit tvrzení týkající se toho, jaký typ žáků si ruský jazyk volí a z jakých důvodů. Práce přináší zjištění, že nejčastějšími důvody k výběru ruštiny jako dalšího cizího jazyka jsou jednoduchost ruštiny na základě její podobnosti s češtinou a zvučnost či jazyková přitažlivost ruštiny. Analýza dat vyvrací tvrzení, že si ruský jazyk volí především žáci, kteří nemají rádi cizí jazyky, naopak potvrzuje, že si ji častěji volí žáci s SPU. Z výzkumu dále vyplývá, že 62 % dotázaných pedagogů souhlasí s tím, aby byl další cizí jazyk na základních školách zaváděn jako povinný.

KLÍČOVÁ SLOVA

ruský jazyk, výuka ruského jazyka, další cizí jazyk, motivace, postoje žáků k výuce ruského jazyka, postoje učitelů k výuce ruského jazyka